PENTRU CE VOTĂM MÂINE!

Industria noastră este astăzi de două ori mai puternică decât sub regimul burghezo-moşieresc. In întreaga ţară se construesc noi fabrici şi uzine, noi mine, noi sonde petrolifere, se deschid noi şantiere. Intreprinderile care se construesc în Dobrogea, Moldova, Maramureş, Regiunea Autonomă Maghiară, Oltenia, vor pune capăt stării de înapoiere şi sărăcie în care au fost ţinute aceste regiuni de regimul burghezo-moşieresc.

(din Manifestul Consiliului Central al F.D.P.)

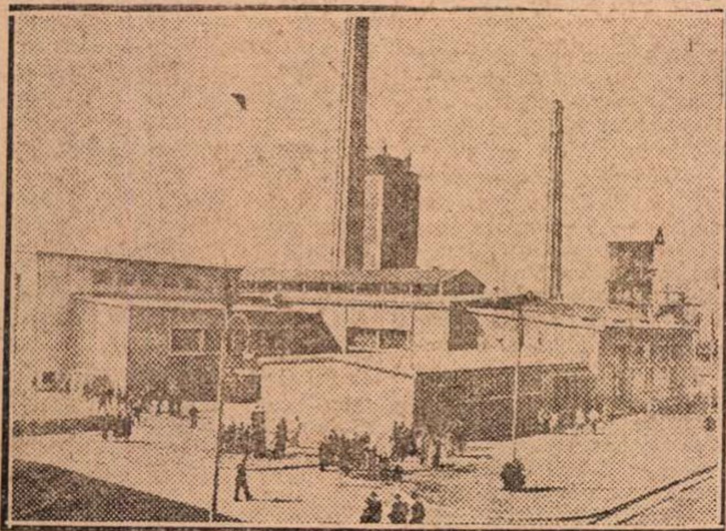
Milioane de oameni ai muncii din ţara noastră vor păşi mâine în faţa urnelor, hotărîţi să voteze în alegerile de deputaţi pentru Marea Adunare Naţională pe cei mai buni fii ai poporului nostru muncitor, candidaţii F.D.P., în frunte cu primul candidat al F.D.P., conducătorul iubit al poporului nostru muncitor, tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej.

In votul lor milioanele de oameni ai muncii din patria noastră îşi exprimă bucuria de nestăvilit de a trăi într'o ţară liberă, în care tot ce se crează este spre binele şi fericirea întregului popor, a celor mulţi şi obidiţi odinioară. Nenumăratele fabrici şi uzine noi, miile de maşini agricole care brăzdează azi ogoarele, marile realizări pe tărâmul culturalizării masselor, al îngrijirii sănătăţii oamenilor muncii, al ridicării continue a nivelului de viaţă, constitue cuceriri ale poporului nostru muncitor, înfăptuite sub conducerea partidului, cu sprijinul neprecupeţit, frăţesc, al marii Uniuni Sovietice. Votul nostru de mâine reprezintă o aprobare a politicii consecvente de prietenie cu marea Uniune Sovietică şi de apărare a păcii dusă de partidul şi guvernul nostru, un angajament de a munci fără a ne precupeţi eforturile pentru înfăptuirea minunatelor prevederi ale Cincinalului, ale planului de 10 ani de electrificare a ţării, ale recentelor Hotărîri ale partidului şi guvernului.

Dând votul nostru candidaţilor F.D.P., vom vota pentru viaţă, pentru socialism şi pentru pace.

Dezvoltarea industriei face cu putinţă înzestrarea agriculturii cu maşini agricole, care uşurează munca ţărănimii muncitoare şi o ajută să dobândească roade mai bogate. In locul plugului de lemn şi al uneltelor de muncă înapoiate din timpul regimului burghezo-moşieresc, statul de democraţie populară a pus la îndemâna ţărănimii muncitoare peste 10.000 de tractoare, mii de maşini şi unelte agricole, seminţe selecţionate, credite etc. Aproape 400 de sate au fost electrificate.

(din Manifestul Consiliului Central al F.D.P.)

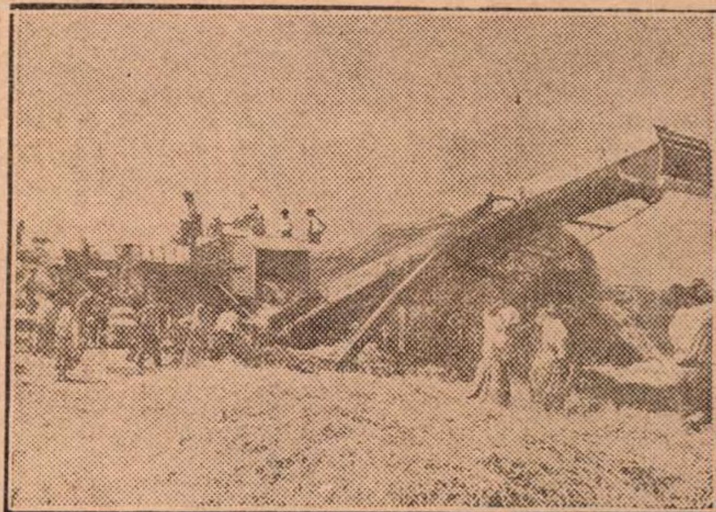
★ ★ ★

Fabrica de electrozi „Carbochim" din Cluj constitue una dintre minunatele victorii ale poporului nostru muncitor, pe drumul întăririi continue a industriei noastre (fotografia din stânga).

★

Datorită perfecţionatelor maşini agricole puse la dispoziţie de statul nostru democrat-popular, treerişul devine o adevărată sărbătoare a ţăranilor muncitori. (fotografia din dreapta).

★ ★ ★

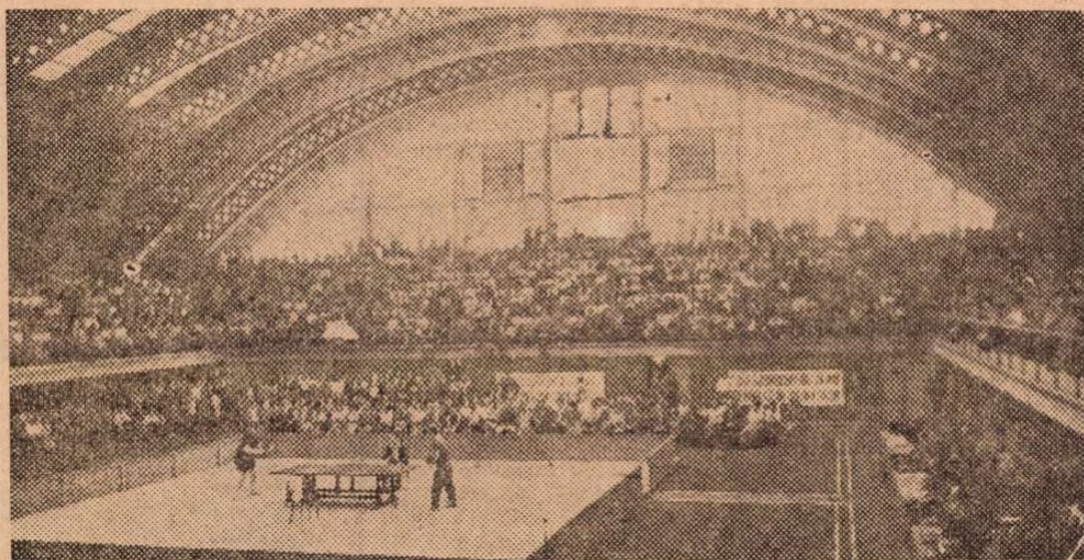
● IN NUMEROASE centre industriale se construesc locuinţe muncitoreşti. Numai pentru muncitorii mineri s'a prevăzut construirea a 9000 de apartamente, din care 1000 anul acesta.

● OAMENII MUNCII se bucură de concedii anuale plătite. In frumoasele staţiuni dela munte şi dela mare, în care se lăfăiau altădată moşierii şi capitaliştii, se odihnesc şi-şi împrospătează forţele oamenii muncii. Numai în acest an au fost la odihnă în aceste staţiuni peste 300.000 de oameni ai muncii.

● IN BUGETUL pe anul 1952 s'a prevăzut o sumă de 77.500.000 lei pentru ocrotirea mamei şi a copilului.

● **TINERETULUI i-au fost deschise cele mai largi perspective de către regimul de democraţie populară.**

(din Manifestul Consiliului Central al F.D.P.)

Odată cu creşterea necontenită a nivelului de viaţă al poporului nostru muncitor, sportul cuprinde masse tot mai largi de oameni ai muncii.

Pe întreg cuprinsul ţării au fost construite zeci de stadioane, sute de săli şi terenuri sportive complexe, mii de terenuri sportive simple.

In fotografie: *un aspect al sălii de sport CCFS-Floreasca în timpul unei competiţii de tenis de masă.*

● SE VA construi combinatul siderurgic şi metalurgic din Moldova, care va da peste un milion de tone de metal, constituind baza industrializării acestei părţi a ţării.

● VA INCEPE construirea centrului universitar din Bucureşti şi a unor institute de învăţământ superior, în diferite oraşe ale ţării; vor intra în funcţiune Centrul Cinematografic dela Buftea, Teatrul Muzical din Bucureşti şi alte teatre, instituţii de cultură, aşezăminte de sănătate, de cultură fizică şi de sport.

● VA INCEPE construirea canalului Bucureşti - Dunăre care va face ca oraşul Bucureşti să devină port la mare. Va lua un mare avânt munca de reconstrucţie, sistematizare şi dezvoltare a oraşului Bucureşti, capitala Republicii noastre dragi, se vor construi noi oraşe moderne, socialiste.

(din Manifestul Consiliului Central al F.D.P.)

Fericita şi imbelşugata noastră Moldovă

Prietene drag,

Nu ţi-am mai scris de vreme îndelungată, deaceea voi aşterne astăzi pe hârtie rânduri mai multe în care să fie cuprinse toate gândurile mele.

Sunt sigur că-ţi mai aminteşti de nopţile acelea când stăteam aplecaţi deasupra cursurilor şi învăţam pentru ultimele examene din facultate. In şirul de mărgăritare ale vechii noastre literaturi ne străduiam să aflăm tainele lucrurilor, să vedem prin literele vechilor cronici şi hrisoave cu foi îngălbenite de vreme şi oamenii şi faptele şi înfăţişarea ţării.

Hrisoave în care se depăna rând cu rând şi pagină cu pagină istoria Moldovei noastre... Imi mai amintesc şi acum povestiri întregi aşternute de bătrâni cronicari cu plete ninse şi de tineri plini de avânt la masa lor de lemn, unde împleteau din faptele oamenilor şi din gândurile lor istoria ţării Moldovei. Mari meşteri în a cumpăni şi bucuriile şi necazurile vremurilor acelora, ei au vorbit în paginile vechilor cronici despre multe lucruri din acele timpuri cărora n'au ştiut însă să le afle înţelesul. Am întâlnit în cronici şi hrisoave rânduri la care ne-am oprit îndelung:

„Săracă ţară a Moldovei... Că nu sunt vremurile sub om, ci bietul om sub vremuri..."

Iţi mai aminteşti de cuvintele bătrânului cronicar? „Săracă ţară a Moldovei..."

Şi pe vremurile acelea ca şi mulţi ani dearândul apoi, pe plaiurile însorite ale scumpei noastre Moldove creşteau holde aurii cu spicul bogat în rod. Şi pline în bogăţie erau şi pământul şi munţii şi apele. Dar oamenii, oamenii cei mulţi şi simpli, aşa cum sunt şi cei dela isvoarele Bistriţei sau cei din satele străjuite de munţii Neamţului, sate pe ale căror poteci am umblat în atâtea veri, trăiau din greu apăsaţi de vremuri. Şi despre această săracă ţară a Moldovei a prins a scrie, peste ani, şi povestitorul din satul în care am poposit împreună într'o vară. Iţi mai aminteşti? Satul prin care îşi mână lin apele Ozana, în care cerul îşi scălda albastrul şi oamenii îşi răcoreau frunţile. Sfătosul Ion Creangă, înţelegător al acelor vremuri, a scris despre oamenii din satul său, oameni aşa cum erau ei: muncitori, cinstiţi dar neştiutori de carte, ţinuţi în negura superstiţiilor.

Şi anii au trecut unul după altul, dar cuvintele desprinse din hrisovul învechit sunau tot aşa de adevărat ca şi pe vremea cronicarului cu pletele ninse de ani: „Săracă ţară a Moldovei... că nu sunt vremurile sub om ci bietul om sub vremuri".

Dar iată că acest biet om, omul simplu şi muncitor, nu a vrut să mai îndure povara vremurilor. Liber şi stăpân pe munca sa el a pornit să-şi croiască viaţă nouă, aşa cum moşii şi strămoşii lui o purtau în inimă atunci când îşi răcoreau frunţile înfierbântate de muncă şi arşiţă în apele limpezi ale Ozanei.

Acum, bătrâna noastră Moldovă a întinerit. Iaşul, oraşul nostru drag, s'a trezit la o viaţă nouă. Se şterg ruinele războiului, s'a construit noua filatură, se înalţă locuinţe muncitoreşti. La Botoşani — o fabrică de textile, la C. Lung — un institut de învăţământ superior, la P. Neamţ — un stadion, în comuna Ruginoasa s'a construit un nou şi frumos local de şcoală, un dispensar, o casă de naşteri... Viaţa petroliştilor din valea Tazlăului e astăzi luminoasă... Câte nu s'au schimbat în viaţa şi înfăţişarea Moldovei noastre!

Dar anii care vin sunt ani de noi şi mari biruinţi. In gânduri, mi-am ţesut imaginile Moldovei noastre peste ani. Cinci, şase... zece ani...

Atunci, într'o vară, vom porni din nou prin satele străjuite de munţii Neamţului. Ne vom opri pe malurile Ozanei, la Humuleşti.

S'a înserat şi în timp ce pe cer prind a sclipi mii de stele, în ferestrele caselor se aprind lumini argintii. Luminiţele acestea vor cobori pe fir, de acolo de sus din înălţimile Bicazului, dela hidrocentrala care poartă numele lui Ilici, lui Vladimir Ilici Lenin. Da, lămpile lui Ilici revarsă strălucirea aceasta argintie prin ferestrele caselor.

Iată şi casa lui moş Stancu, cel care ne-a găzduit în atâtea rânduri. Cum, nu-i asta casa? Nu se poate! Ai uitat! Priveşte mai bine pe fereastră. In casa luminată ca ziua, moş Stancu stă împrejurul mesei cu toţi cei cinci copii.

Vasile, băiatul acela cu părul negru ca tăciunele, a crescut mare, a terminat şcoala şi acum e mecanic pe tractor. Ileana, fata aceea blândă cu cosiţe aurii, lucrează la calea ferată. Ion e brigadier în gospodăria agricolă colectivă. Chirica e în clasa a 7-a la şcoala din sat. Uite-o şi pe Do'na! Nici n'o mai recunoşti. Dintr'un pui de om s'a făcut fată mare. E mândră că poartă cravată de pionieră. Casa şi familia lui moş Stancu... Satul de pe malurile Ozanei... Nici nu le mai recunoşti. Satul întreg s'a luminat. Auzi? De dincolo de drum se aude muzică!

In inima satului se înalţă clădirea căminului cultural. Iată şi terenul de sport! La poarta terenului un afiş. Azi a fost o întrecere sportivă. Au venit muncitorii dela o fabrică din Bârlad şi s'au întrecut cu ţăranii colectivişti din Humuleşti.

Dar, hai să intrăm la căminul cultural! Ce clădire frumoasă! In prima sală, tinerii din gospodărie ascultă o conferinţă a inginerului agronom. Alături biblioteca. Uite-l pe Mihai Doroftei. De când nu l-am mai văzut! Acum e muncitor la combinatul metalurgic şi a venit să-şi petreacă concediul acasă Am intrat în vorbă cu el. Vorbeşte tot aşa domol şi vorba îi e plină de miez.

„Anul acesta s'a deschis combinatul metalurgic. Am auzit că o să producem peste un milion de tone de metal. Ce mult înseamnă asta. Un milion de tone de metal! Câte tractoare se vor face, câte maşini se vor construi din metalul ăsta! Un milion de tone..."

Hai, să pornim mai departe! Să urcăm în noaptea asta spre Ceahlău. Pădurea foşneşte lin şi vremea-i răcoroasă. E numai bine de pornit la drum. Urcăm mereu. Ce minunată privelişte se desfăşoară la picioarele noastre! De acolo, dincotro vezi apele Bistriţei, mii de fire au purtat curentul electric până hăt departe în satele acelea unde licăresc, prin văluri le de ceaţă, luminiţe argintii. Nici nu mai recunoşti locurile acestea. Intreaga Moldovă şi-a schimbat înfăţişarea: combinatul metalurgic şi combinatul siderurgic... fabrica de rulmenţi... fabrica de medicamente... şcolile care se înalţă pretutindeni... şi aci, aproape de noi, hidrocentrala şi jos, pe câmpiile acoperite de ceaţă, vor porni în zorii zilei tractoare, pe porţile şcolilor vor păşi copiii satelor, iar pe porţile combinatului mii de muncitori.

Da, prietene drag, aşa vor fi lucrurile şi aşa vor ajunge oamenii peste ani! Şi anii aceştia nu sunt mulţi la număr şi vor fi şi mai puţini cu cât fiecare dintre noi va munci din toată inima.

Unde sunteţi, bătrâni cronicari, să vedeţi Moldova noastră iubită, care nu mai este „săraca ţară a Moldovei"?

Unde sunteţi voi, bătrâni cronicari, să vedeţi că nu „bietul om este sub vremuri" ci omul, astăzi liber şi fericit, este stăpân pe vremuri şi-şi croieşte o viaţă tot mai frumoasă, tot mai fericită!

Ţi-am scris aceste rânduri gândindu-mă că mâine ne vom prezenta în faţa urnelor să ne dăm votul. Votul nostru îl vom da cu încredere pentru Moldova noastră de mâine, pentru lumina care se va aprinde în casele satelor, pentru ca şi mai mult ca azi ceeace a fost odată „săraca ţară a Moldovei" să fie fericita şi îmbelşugata noastră Moldovă din scumpa noastră Patrie, pe care o facem, prin munca noastră, tot mai frumoasă şi tot mai bogată.

FLORIN MOLDOVEANU